

[Landbrugsministeren.]

„af tuberkuløse Kreaturer saavel som af Kreaturer, der er angrebet af Mund- og Klovesyge“. Den Ændring har jeg ikke noget imod, da det nok vil gaa saaledes, at der i den kommende Tid ogsaa vil fremkomme Udsætterkvæg i saa stort et Tal, at det ikke kan finde Afsætning til Slagtning; det vilde være urimeligt, om man ikke destruerede Dyr, der ikke egner sig til almindelig Slagtebrug, det vil sige til Meneskeføde. Derfor kan jeg gaa med til denne Ændring.

Under Nr. 6 har jeg stillet et Ændringsforslag, som er tiltraadt af et Flertal; det gaar ud paa i § 2, 2det Stykke, 3die Linie, at ændre Ordet „Destruction“ til „Nedslagning“. Dette gav jeg allerede ved første Behandling min Tilslutning; jeg vil mene, at det er rigtigt, at man ændrer Ordet, saaledes som det nu vil ske ved Vedtagelsen af Ændringsforslaget.

Derimod kan jeg ikke gaa med til det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 7 af Det konservative Folkeparti, hvor man foreslaar Nedsættelse af et handelspolitisk Udvalg, eller hvad man vil kalde det, paa 8 Medlemmer. Jeg mener, at det bliver fuldkommen uoverkommeligt at administrere paa den Maade, da man nødvendigvis alligevel maa have de sagkyndige med, og jeg kan derfor ikke modtage dette Ændringsforslag; men jeg har sagt i Udvalget, at jeg var villig til at nedsætte et Udvalg, bestaaende af Rigsdagsmedlemmer tilhørende de udvalgsberettigede Partier, som kunde modtage Redegørelse fra de Udvalg, Eksportudvalget og Reguleringsudvalget, som har med denne Lov at gøre. Jeg har sagt i Udvalget, og det vil jeg gerne fremhæve her, at det er min Hensigt, hvis man tiltræder Tanken om at nedsætte et saadant Udvalg, at der saa dertil skal indgaa Redegørelser fra samtlige de Udvalg, der har med de forskellige Ordninger at gøre inden for Landbrugsministeriet. Der er fra min Side ikke noget som helst i Vejen for, at man faar et saadant Udvalg, tværtimod vil jeg meget gerne have det, og jeg føler mig overbevist om, at ikke mindst de forskellige Udvalg, der er nedsat til Administration af disse Ordninger, meget gerne ønsker at faa et saadant Udvalg, hvortil man kan sende Redegørelse for hele Administrationen af disse Forhold.

De ærede Medlemmer Hr. Thomsens og Hr. Siegfredsens Ændringsforslag kan jeg heller ikke tiltræde. De gaar kort og godt ud paa, at man skal forpligte sig til at fremskaffe Priser for Kreaturer, der svarer

til 1929-Priserne. Jeg maa spørge de ærede Medlemmer, om de har den Opfattelse, at der overhovedet er Mulighed for i den kommende Tid at skaffe saadanne Priser, som vi havde i 1929. Jeg tror ikke paa det, men de ærede Medlemmer foreslaar, som sagt, gennem forskellige Ændringsforslag, at disse Priser skal gennemføres paa det indenlandske Marked og ogsaa for de Kreaturer, der gaar til det udenlandske Marked.

Naar Forholdet nu er det, som enhver, der kender en lille Smule til disse Sager, ved, at vi under normale Forhold regelmæssigt har dobbelt saa mange Kreaturer, vi skal af med, som vi selv kan spise her i Landet, vil det sige, at man ikke alene forlanger, at der for de Kreaturer, der spises her i Landet, skal betales den samme Pris som i 1929, men man forlanger ogsaa med Hensyn til de Kreaturer, som skal sælges til Eksport til Udlandet — og som ikke kan opnaa tilnærmelsesvis de Priser, som var gældende i 1929; de har endog været nede paa en Trediedel, ja, maaske under en Trediedel af Priserne i 1929 —, at de indenlandske Forbrugere skal betale saa stor en Afgift gennem deres eget Forbrug, at ogsaa denne Halvdel kan komme op paa Priserne fra 1929. Det er fuldkommen fantastisk at opstille saadanne Krav.

Men de ærede Medlemmer tager Konsekvensen paa en vis Maade, idet de siger, at saa maa man naturligvis have den fornødne Begrænsning af Besætningerne. Men har de egentlig over tænkt, hvorledes det skal gennemføres? Er det Meningen, at man skal have begrænset Kreaturbesætningerne med omkring det halve? For det er nødvendigt, eller i alt Fald er det nødvendigt at nedsætte dem med en Trediedel af det Antal, vi har nu, naar der ikke skal komme flere Kreaturer frem, end der kan afsættes. Er man virkelig klar over, hvorledes det skal gennemføres, og hvor langt vil man ned med en saadan Begrænsning?

Man overlader det ganske let og smertefrit til Landbrugsministeriet at spekulere over disse Forhold, idet Ændringsforslag Nr. 4 bare siger: „Saafremt Prisstigningen paa Kreaturer viser sig at foraarsage en Udvidelse af Besætningerne, paalægges det Landbrugsministeren at fremsætte Forslag til Produktionsbegrænsning.“ Der staar dog kun „Udvidelse af Besætningerne“. Det vil altsaa sige, at efter hvad der staar her, skal Forbrugerne her i Landet ikke alene betale de meget høje Priser, som vi havde i 1929, men ogsaa det Minus, der fremkommer ved Eksport, og det Minus, der fremkommer ved Destruktion.